

ЦИРКУЛАР УПРАВИТЕЛНОГА СОВЈЕТА

Свима исправничествама.

Поводом тим, што је посредством исправничества окружија Београдског Управителноме Совјету а преко овога Његовој Светлости, Милостивјешему Књазу и Господару нашем до знања дошло, да варош Београд и нека око Београда лежећа села, која своје шуме немају велику нужду трпе у дрви за огрев тако, да народ оће од зиме да поскана а то зато, што ил окружавајућа ји села, која своје шуме имају, у своим шумама дрва сећи не даду, извољела је Његова Књажевска Светлост желећи отечески, да сва села, а особито комшијска једно другоме пољоћ и љубов чине, и да једно против другога вражде не води, височајшим предисаницјем своим од 11. т. м. № 86 Управителноме Совјету наложити да он такоу неправду браћењим селима строго забрани, и да дозволи свакоме у свакој шуми дрва неродна за своју потребу сећи, само родна да забрани свакоме ји сећи, а још мање с њима трговати.

Истим предисаницјем извољела је Његова Светлост наложити Управителноме Совјету, да циркулира, да сасједна села једно другому не забрањују пуштати узајамним начином стоку у атар другог села, но да дружељубно као сасједи једни другима љубов и пријатељство указују, као што је и досад било.

Сљедујући Управителни Совјет преднаведеном височајшем налогу долази исправничеству Н, препоручити, да оно горе-

изложеном височајшу волу по цјеломе окружију своје обнародује, и свакоме објави, да никаквоме селу није слободно забрањивати другоме у својој шуми сећи неродна дрва, већ да сваки може у свакој шуми, а особито у шумама оближњи себи села дрва неродна сећи.

Исто тако да исправничество објави, да није слободно сасједним селима, једно другому забрањивати, пуштати стоку узајамно у атар свог села, као што и гласи височајше забрањеније Његове Светлости. Поред тога нека исправничество и то јошт придода, да ће сваки онај кои се овој заповести узпротиви, примјерио казњен бити.

Напоследку нека исправничество и то разуме, да се овде говори само о гори сувој и неродној а остале горе што се тиче, коју је народ до јако само с одобрењем исправничества мого сећи, она ће се и у напредак по существовавшем у томе правилу допуштати сећи.

У Крагујевцу № 94 А. 12. Јануарија 1836.